
Minneord

OSS IMELLOM

Eivind Jullumstrø døde 20. desember 2010, bare 36 år gammel. Med ham har et stort og varmt menneske gått bort; en sjeldent flink lege, en god venn og far. Han etterlater seg Cecilie og barna Alexander, August og Cathrine Aurora.

Eivind var født 28. januar 1974 og vokste opp på Tjøtta på Helgelandskysten. Han kom til Levanger som femteårsstudent, og vi forsto raskt at han var uvanlig kunnskapsrik og hadde en sjeldent stor interesse for faget. Han hadde i tillegg et fantastisk lag med alle han møtte, enten det var pasienter, pårørende eller personalet. Vi ble glade da han senere valgte Levanger som turnussted og ønsket å utdanne seg videre innen gastrokirurgi. Han arbeidet på Levanger helt til han ble syk sist sommer, de siste to år som konstituert overlege.

Vi har hatt utallige hyggelige stunder på operasjonsstua og i avdelingen, og han nådde tidlig en faglig modenhet som gjorde at vi alltid kunne stole på ham. Han visste også mer enn de fleste av oss kirurger om andre fag. Han var alltid åpen for råd og veiledning, og ga støtte til andre i vanskelige situasjoner. Tross sin unge alder rakk han å bli en faglig autoritet. Han var et forbilde for nye unge leger og spesielt glad i å assistere og lære bort kirurgisk teknikk.

I en tale sa Eivind en gang at for å bli en god lege måtte man også være et godt menneske. Det er som en slik person vi husker Eivind. Han så alltid hele mennesket. Han var en mester i å kommunisere og han utstrålte faglig trygghet, ærlighet og omsorg for sine pasienter.

Eivind fikk tidlig interesse for forskning, og han gikk inn i dette arbeidet med stor glød. Da han selv fikk konstatert kreftsykdom, var han i avslutningsfasen av sitt doktorgradsarbeid om kolorektalcancer. 20. desember, samme dag som han døde, kom komiteens innstilling til godkjenning: Avhandlingen var uvanlig viktig og av høy forskningsmessig kvalitet.

Fotball var en annen stor lidenskap for Eivind. Han var primus motor i bedriftslaget og det var et stort og rørende øyeblikk da han sist høst ble hedret og fikk pokal som årets spiller.

Vi vil savne alt Eivind sto for. Vi vil savne hans velutviklede humoristiske sans, og vi vil strekke oss etter Eivinds høye faglige og etiske standard. Han vil for alltid huskes som et fantastisk menneske.

For Eivind var familien det viktigste. Vi deler sorgen med Cecilie som har mistet sin ektefelle og barna som har mistet en god far.

På vegne av kirurgisk avdeling, sykehuset Levanger

Publisert: 6. september 2011. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.11.0799

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 5. juli 2026.